

kwartalnik Malechowski

www.malechowo.pl

Wybraliśmy Prezydenta RP

Za nami kilkumiesięczny maraton wyborczy. W niedzielę zakończyły się najdłuższe w historii Polski wybory prezydenckie. Ich efektem jest kolejna kadencja dla urzędującego Prezydenta - Andrzeja Dudy. Poniżej wyniki II tury wyborów w ujęciu województwo, powiat, gmina.

Wyniki II tury wyborów prezydenckich:

Województwo

Zachodniopomorskie:
TRZASKOWSKI Rafał Kazimierz - **58,66%**
DUDA Andrzej Sebastian - **41,34%**

Powiat sławieński:

TRZASKOWSKI Rafał Kazimierz - **56,12%**
DUDA Andrzej Sebastian - **43,88%**

Gmina Malechowo:

DUDA Andrzej Sebastian - **55,19%**
TRZASKOWSKI Rafał Kazimierz - **44,81%**

Wotum zaufania dla wójta Radosława Nowakowskiego

Raport o stanie gminy i ocena realizacji budżetu za ubiegły rok były najważniejszymi tematami ostatniej sesji Rady Gminy Malechowo.

Raport o stanie gminy za rok 2019 powstał na podstawie danych zebranych przez kie-

rowników i dyrektorów jednostek organizacyjnych oraz kierowników referatów Urzędu Gminy. Obszary, jakie zostały objęte analizą to m.in.: oświata, polityka społeczna, kultura, bezpieczeństwo, ochrona środowiska, finanse oraz zrealizowane inwestycje. Dokument przedstawił Radzie

wójt Radosław Nowakowski. Następnie odbyła się debata radnych dotycząca raportu. Rada wysłuchała sprawozdania wójta z wykonania budżetu oraz sprawozdania finansowego za 2019 rok. Przedstawione zostały również pozytywne opinie Regionalnej Izby Obrachunkowej

oraz Komisji Rewizyjnej w sprawie wniosku o udzielenie absolutorium. W głosowaniach radni przyjęli uchwały: w sprawie udzielenia Wójtowi wotum zaufania, zatwierdzenia sprawozdania finansowego i sprawozdania z wykonania budżetu oraz udzielenia Wójtowi Gminy

Malechowo absolutorium z tytułu wykonania budżetu za 2019 rok.

Wójt Radosław Nowakowski uzyskał wotum zaufania oraz absolutorium, tym samym uzyskał aprobatę Rady Gminy co do podejmowanych działań oraz kierunków rozwoju gminy.

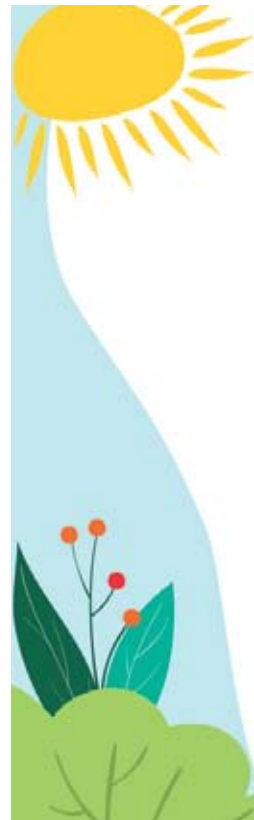
Uwaga, Mieszkańcy!

Powszechny Spis Rolny

Najbliższy Powszechny Spis Rolny będzie prowadzony w całej Polsce od 1 września do 30 listopada 2020 r., według stanu na dzień 1 czerwca 2020 r. PSR jest obowiązkowy, odbędzie się w trzech formach:
1) samospis internetowy (CAWI) - na stronie GUS za pośrednictwem interaktywnej aplikacji w terminie: od 1 września do 30 listopada br.
2) wywiad telefoniczny (CATI) - przeprowadzony przez rachmistrzów telefonicznych w terminie: od 16 września do 30 listopada br.
3) wywiad bezpośredni (API) przeprowadzony przez rachmistrzów terenowych za pomocą urządzeń mobilnych w terminie: od 1 października do 30 listopada br.
W państwach członkowskich ONZ pełne badanie realizowane jest raz na 10 lat i obejmuje

wszystkie gospodarstwa rolne. Poprzedni Powszechny Spis Rolny odbył się w Polsce w 2010 r. Statystyka publiczna zapewnia rzetelne, obiektywne i systematyczne informowanie społeczeństwa, organów państwa i administracji publicznej oraz podmiotów gospodarki narodowej o sytuacji ekonomicznej, demograficznej, społecznej oraz środowiska naturalnego. Wyniki spisu rolnego są jedynym źródłem, które pozwala dokładnie scharakteryzować polskie rolnictwo. Służą władzom lokalnym i centralnym do podejmowania trafnych decyzji strategicznych, opartych na analizie danych. Więcej informacji: <https://rolny.spis.gov.pl/> Spiszmy się jak na rolników przystało! #Liczy się rolnictwo.

Z okazji Zakończenia Roku Szkolnego 2019/2020

wszystkim Uczniom życzymy
bezpiecznych i słonecznych wakacji,
niezapomnianych wrażeń, uśmiechu na co dzień
oraz regeneracji sił
na przyszły rok szkolny.
Nauczycielom, Pracownikom
oraz Rodzicom
składamy najserdeczniejsze
podziękowania
za całoroczną współpracę i życzymy,
by okres wakacyjny był
czasem odpoczynku i radości.

Przewodniczący
Rady Gminy Malechowo
Wiesław Rosiński

Wójt
Gminy Malechowo
Radosław Nowakowski

Prace w świetlicy kultury na finiszu

Przebudowa budynku gimnazjum na dom kultury w Malechowie to inwestycja, która została sfinalizowana.

Sytuacja związana z wybuchem epidemii i wiążąca się z tym konieczność zamknię-

cia Szkoły, pozwoliły na bardzo sprawne przeprowadzenie prac. Ekipa budowlana mogła pracować niemal od rana do wieczora.

W Malechowie powstała sala główna, dwie mniejsze sale (m.in. Klubu Seniora w

Malechowie oraz Orkiestry z Malechowa), a także pomieszczenia magazynowe oraz toalety (w tym dla osób niepełnosprawnych). Będzie tu również mieściła się świetlica dla najmłodszych mieszkańców Malechowa.

Nowa studnia w Laskach

W czerwcu wykonana została renowacja studni głębinowej w Laskach. W wyniku przeprowadzonych prac przywrócono 96% początkowej wydajności

studni odwierconej w 1979 r. Ponadto na ujęciu zostały wymienione rury pompowe na wykonane ze stali nierdzewnej i zamontowano nową pompę głębinową.

Mamy nadzieję, że przeprowadzone prace pozwolą na długi czas zapewnić mieszkańcom bezawaryjne dostarczanie wody do kranów w ich domach.

Nowe ogrodzenie ośrodka zdrowia w Kawnie

Gmina Malechowo przekazała dotację celową Zakładowi Opieki Zdrowotnej w Malechowie, który w ramach otrzymanych środków przeprowadził szereg działań inwestycyjnych ukierunkowanych na modernizację ośrodka zdrowia w Kawnie.

W ramach pierwszego zadania uregulowano gospodarkę ściekową. Zadbano też o estetykę obiektu poprzez wymianę starego ogrodzenia. W ramach tego zadania posadowiono murki ozdobny z bloczków betonowych, zamontowano nowe ogrodzenie panelo-

we z podmurówką i bramę wjazdową przesuwaną.

W ramach przyznanej przez Gminę dotacji zmodernizowano też system grzewczy

z wymianą pieca w Ośrodku w Malechowie.

Wszystkie te działania zamknęły się w kwocie 53 tys. zł.

Dom wiejski w Ostrowcu doposażony

Doposażony został nasz nowy obiekt w Ostrowcu. Przeniesiono tu sprzęty ze świetlicy, w której wcześniej odbywały się zajęcia Placówki Wsparcia Dziennego.

Zamontowano meble biurowe w salkach. Wcześniej przywieziono stoły oraz krzesła do sali głównej. Ostatni etap polegał na zamontowaniu mebli kuchennych oraz podłączeniu sprzętów AGD. Na koniec dokonano montażu napisu Dom Wiejski w Ostrowcu. Wykonano go techniką 3D. Dzięki temu dom wiejski prezentuje się

jeszcze bardziej okazale i nie sposób go przeoczyć.

W czasie zagrożenia koronawirusem wychowawczyni z placówek wsparcia dziennego, osoby związane z ZS Ostrowiec oraz Gminną Biblioteką Publiczną w Male-

chowcie szyły tu maseczki ochronne.

Od maja br. natomiast prowadzone są zajęcia dla dzieci i młodzieży w ramach funkcjonującej tu Placówki Wsparcia Dziennego. Obiekt tętni życiem.

Wiatraki korzyści

Farmy wiatrowe to nie tylko realne korzyści w postaci podatków, które zasilają gminny budżet. To także ciągle negocjacje i wypracowywanie korzystnych rozwiązań, które bezpośrednio oddziałują na naszych mieszkańców.

Skutkiem takiej właśnie rozmowy na linii malechowski samorząd - inwestor była zmiana nawierzchni na drodze powiatowej między Przystawami Kolonia (Kurniki) a skrzyżowaniem Pięćmiechowo - Wiekowo - Jeżyczki wraz z całym ww. skrzyżowaniem. W wyni-

ku tych prac droga zyskała nową 6/8-centymetrową nawierzchnię asfaltową na odcinku ponad 2 km, która na pewno posłuży mieszkańcom naszej gminy przez wiele kolejnych lat i w znaczący sposób wpłynie na bezpieczeństwo i komfort użytkowników tej drogi.

Bieżące działania i plany

Pomimo epidemii nasza gmina nie zwalnia. Prace inwestycyjne są realizowane, planowane...

Trwają prace projektowe nad przygotowaniem dokumentacji windy, która ma funkcjonować w malechowskim Urzędzie. Wszystko to z myślą o osobach niepełnosprawnych, bowiem dostosowanie budynku jest priorytetem, jeśli chodzi o zwiększenie dostępności do obiektów użyteczności publicznej i likwidację barier architektonicznych.

Na etapie przygotowań jest dokumentacja budowy miniświatlic w miejscowości Sulechówko, Darskowo i Borkowo. Ogłoszony został przetarg dotyczący budowy oczyszczalni ścieków w Podgórkach, w planach jest sfinalizowanie - tego kluczowego dla malechowskiego budżetu zadania - do końca bieżącego roku.

Planowana jest przebudowa drogi w Podgórkach na około 300-metrowym odcinku. Brukowa droga w stronę placu zabaw w niedalekiej przyszłości

zmeni się w asfaltową. Podobnie w Malechówku, do końca roku zostanie wykonana modernizacja drogi w technologii asfaltowej od numeru 1 do numeru 10.

Przygotowywana jest także dokumentacja na gminną drogę publiczną w Zalesiu, w kierunku do drogi wojewódzkiej. Planowane jest tu wykonanie nawierzchni asfaltowej. Kompleksowa modernizacja wszystkich dróg czeka mieszkańców Gorzycy. Z racji tego, że remont nawierzchni będzie wykonany poprzez posadowienie płyt jomb, uda się poprawić jakość poruszania się w niemal całej wsi.

Z tego względu zrezygnowano z inwestycji w kosztownej technologii asfaltowej na rzecz płyt jomb.

Gmina Malechowo z wygospodarowanych oszczędności zakupiła płyty jomb, które mamy w planie wykorzystać na bieżące remonty i modernizację odcinków, które będą wymagały pilnych napraw.

Na zadanie to zarezerwowano 150 tys. zł.

Mamy nową drogę w gminie

Nową jakością dróg mogą cieszyć się mieszkańcy Sulechówka, Witosławia, Darskowa i Lejkowa.

We współpracy Urzędu Gminy Malechowo, Powiatu Sławieńskiego i Firmy Wiatrakowej wykonano remont drogi gminnej nr 16510Z na całej jej długości - to jest ponad 3,5 km. Ponadto wyremontowano drogę powiatową od Lejkowa przez Darskowo do granic naszej gminy w

kierunku Sierakowa - w sumie również na odcinku ponad 3,5 km. Na tych drogach zostały wykonane również całkowicie nowe 2 warstwy nawierzchni asfaltowej, oczyszczono i odtworzono pobocza. Przy okazji prac towarzyszących budowie farm wiatrowych, utwardzono kruszycem nawierzchnię części dróg gruntowych. Jesteśmy przekonani, że wszystkie te prace w znaczący sposób wpłyną na poprawę kom-

fortu życia mieszkańców tego regionu naszej gminy.

Zmiany w Sulechówku

Kolejna miejscowość, która dotkliwie odczuła budowę farm wiatrowych to Sulechówko, ale i tu w ramach rekompensaty za utrudnienia Firma Wiatrakowa w porozumieniu z Urzędem Gminy wykonała nową nawierzchnię na drodze gminnej na odcinku ok. 250 mb.

Ponadto w związku z zamia-

rem budowy przez Urząd Gminy kanalizacji sanitarnej przy wyremontowanej drodze zakres prac zostanie rozszerzony o wymianę chodnika po wbudowaniu kanalizacji, co pozwoli zapewnić mieszkańcom wyższy komfort komunikacji. Mamy nadzieję, że zakres prac związany z ułożeniem kanalizacji i remontu chodnika uda wykonać się jeszcze w tym roku, mimo ciężkiej sytuacji związanej z COVID-19.

Nowe miejsca parkingowe w Ostrowcu

W Ostrowcu przybyły miejsca parkingowe naprzeciwko domu wiejskiego w Ostrowcu, od szczytu bloku, tj. budynku nr 87.

Jeszcze przed powstaniem naszego nowego obiektu, w pobliżu działki na której został on wybudowany, mieszkańcy pobliskiego bloku

parkowali swoje samochody. Z chwilą, gdy powstał dom wiejski, zaczęło to utrudniać jego funkcjonowanie. Rozwiązaniem tej sytuacji była budowa miejsc parkingowych wzdłuż wewnętrznej drogi gminnej, które wykonano w technologii płyt ażurowych na powierzchni 60 m².

W Bartolinie 2 nowe odcinki drogi

Mając na uwadze fakt, że budowa farm wiatrowych w dużej mierze bezpośrednio dotknęła mieszkańców miejscowości Bartolino, w której stan dróg zarówno powiatowej, jak i gminnej pozostawał wiele do życzenia, we współpracy Powiatu z Firmą Wiatrakową oraz Urzędem Gminy Malechowo udało się zrobić wiele, w tym krótkim okresie czasu.

I tak całkowicie nową nawierzchnię asfaltową zyskała droga powiatowa w kierunku Krzekoszewa na odcinku do ostatnich zabudowań, a dalej w technologii z tłuczni kamiennego. Przy drodze tej został również wyremontowany i przedłużony chodnik, aby umożliwić komunikację z ostatnimi zabudowaniami. W kierunku przeciwnym na

drodze gminnej na odcinku ponad 250 m starej drogi brukowej również została wykonana nawierzchnia asfaltowa po poprzednim wyrównaniu drogi. W miarę potrzeb poprawiono też pobocza i wykonano zjazdy. Ponadto w miejscu starego

przystanku stanął całkowicie nowy, częściowo przeszklony przystanek nawiązujący formą do przystanków ustawianych od kilku lat na terenie całej gminy.

Uzupełniono teren rekreacyjny w miejscowości, dowieziono ziemię i wyrów-

nano miejsce pod przyszłe boisko wiejskie.

Obecnie oczekujemy jeszcze na doposażenie placu zabaw o nową, potrójną huśtawkę ku uciechu najmłodszych mieszkańców Bartolina i spokoju ich rodziców.

Nietypowe pożegnanie ze szkołą - świadectwa

Zerowiaki z Ostrowca pożegnali przedszkole

Gdyby ktoś pół roku temu zażartował, że klasycznego zakończenia roku nie będzie, nie odbędą się akademie, a uczniowie będą odbierać świadectwa na tury w maseczkach, niejedna osoba uśmiechnęłaby się z

ironią.

Czerwiec w tym roku minął pod znakiem odbioru świadectw albo przez rodziców albo przez uczniów z zachowaniem zasad bezpieczeństwa. Najsmutniejsze były pożegnania ośmiokla-

sistów oraz zerowiaków, gdyż nie miały formy, do której wszyscy jesteśmy przyzwyczajeni. Nauczyciele wszystkich naszych placówek zrobili jednak wszystko, by dzieci i młodzież kończący tak waż-

Ostatni dzień szkoły w SP Lejkowo

ny etap w życiu czuły się wyjątkowo. Poniżej krótka fotorelacja z powitania wakacji. Już dziś życzymy bezpiecznych, pełnych przygód wakacji i powrotu do szkoły, za którą wszyscy zdążyliśmy zatęsknić.

Zakończenie roku szkolnego w SP Niemica

Test ósmoklasisty inny niż zwykle

W tym roku uczniowie z terenu naszej gminy przystąpili do egzaminu ósmoklasisty w zgola odmiennej formie.

Przy zachowaniu środków bezpieczeństwa, w naszych czterech placówkach, do

klas zmierzali ośmioklasiści w maseczkach, witali ich nauczyciele w przyłbicach, a oni sami musieli pamiętać o użyciu środków dezynfekujących przed rozpoczęciem ważnego „sprawdzianu”. Mimo trudnych warunków związanych z pandemią,

wszyscy uczniowie z pozytywnym stresem podjęli wyzwanie.

Mamy nadzieję, że testy ósmoklasisty nie były dla Was trudne, a Wy osiągniecie dobre wyniki, które umożliwią dostanie się do wymarzonej szkoły.

Laptopy trafiły do naszych czterech szkół

Zakup sfinansowany w ramach realizacji projektu pn. Zdalna Szkoła i Zdalna Szkoła+ w ramach Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej współfinansowanej ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020

Gmina Malechowo pozyskała niemal 115 tys. zł w ramach programu Zdalna Szkoła oraz Zdalna Szkoła+, w których pomoc skierowana była w szczególności do uczniów z ograniczonym dostępem do sprzętu komputerowego.

W pierwszym etapie zakupiono 40 laptopów, po 10 dla każdej ze szkół. W drugiej edycji programu, która skierowana była w szczegól-

ności do rodzin wielodzietnych, udało się pozyskać łącznie 35 laptopów, które w formie użyczenia trafiły do uczniów. W dobie zajęć zdalnych dzieci, które do tej pory nie dysponowały sprzętem komputerowym, mogły uczestniczyć w lekcjach online. Po powrocie uczniów do szkół, wrócą do nich też komputery, które będą użytkowane w placówkach. Środki finansowe pozyskano

w ramach programu „Zdalna Szkoła+ Wsparcie Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej w systemie kształcenia zdalnego” oraz „Zdalna Szkoła - wsparcie Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej w systemie kształcenia zdalnego” współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020.

Mamy 3 granty sołeckie **Niezwykłe czasy, niezwykłe rozwiązania** - pierwsza taka sesja w historii gminy

Z nieukrywana radością informujemy, że w tegorocznej edycji Grantów Sołeckich trzy sołectwa z naszej gminy otrzymały dofinansowanie. Konkurs Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego to pomoc w wysokości 10 tysięcy złotych na działania związane z integracją i aktywizacją środowiska lokalnego. Konkurencja była jak co roku duża, o czym świadczy fakt, że do konkursu przy-

stąpiło łącznie 515 sołectw z terenu całego województwa zachodniopomorskiego, spośród których wyłoniono 180 laureatów.

Naszymi szczęśliwcami są:
- Sołectwa Darskowo (projekt siłowni zewnętrznej „Do aktywnych świat należy”), Sołectwo Niemica (z projektem „Bajkowo w świat przyrody”), Sołectwo Zielenica „Integracja i rekreacja w Zielenicy”. Serdecznie gratulujemy!

Dofinansowanie dla 4 klubów

Cztery kluby z naszej gminy otrzymały pomoc finansową w wysokości 10 tysięcy zł z programu "Klub". Z wielką radością informujemy, że są to: UKS Niemica - prezes Romuald Bobis, KS Arkadia Malechowo - prezes Arkadiusz Drozd oraz UKS Grabowa Lejkowo - prezes Kamil Wiśniewski,

- UKS Pomerania Ostrowiec - prezes Mateusz Zachciał.

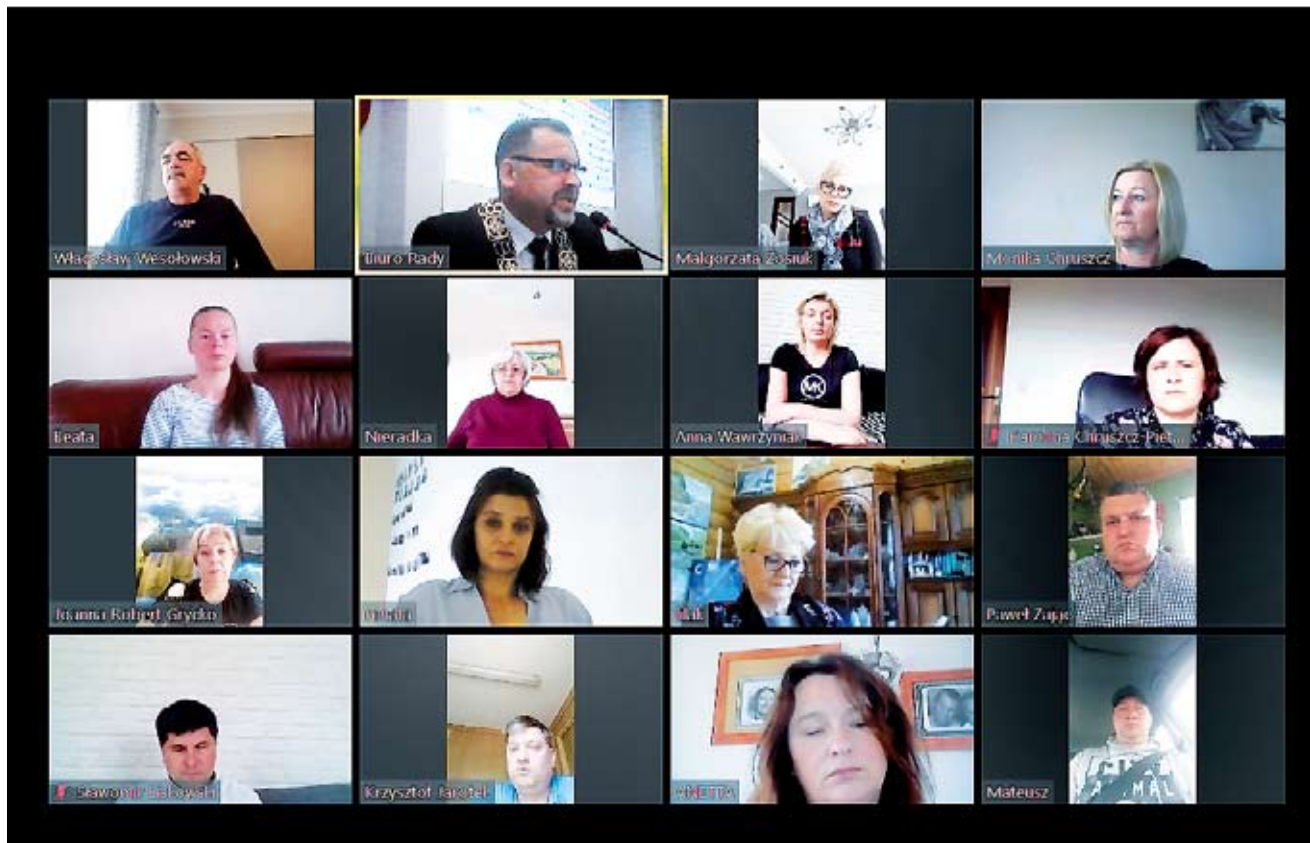
Pozyskane środki są niewątpliwie wsparciem dla naszych klubów. Mogą one być przeznaczone na wynagrodzenie dla trenera, zakup sprzętu i organizację obozu sportowego. Serdecznie gratulujemy!

Dożynki Gminne 2020 odwołane

Drodzy mieszkańcy! W związku z sytuacją panującą w Polsce i na świecie, postanowiliśmy odwołać imprezy zaplanowane na sezon letni oraz kluczowe dla naszej gminy - Dożynki Gminne

2020. Informujemy o tym z przykrością, bowiem była to trudna i głęboko przemyślana decyzja.

Jest ona jednak podyktowana dbałością o zdrowie i życie naszych mieszkańców.

Obstrżenia związane z pandemią koronawirusa wpłynęły na decyzję o zwolnieniu kwietniowej sesji, której charakter był zupełnie inny niż poprzednich. Pierwszy raz w historii ma-

lechowskiego samorządu przeprowadzona została sesja w formie zdalnej przy użyciu aplikacji Zoom oraz przy zachowaniu wszelkich środków ostrożności.

W sali konferencyjnej głośno-

wanie nad uchwałami przeprowadził Przewodniczący Rady Gminy Malechowo - Wiesław Rosiński, pozostali radni znajdowali się natomiast przed ekranami laptopów i tabletów w swoich do-

mach i nie tylko. Pandemia koronawirusa wymusza na nas zmiany w niemal każdym aspekcie życia. Dzięki nowoczesnej technologii wszystko przebiegło jednak sprawnie i bez problemów.

Udało się! Mamy dofinansowanie na boisko w Ostrowcu

Dobre wieści płyną ze Szczecina. Gmina Malechowo otrzymała środki na przywrócenie funkcjonalności miniboiska w Ostrowcu.

Boisko znajduje się przy Zespole Szkół w Ostrowcu, korzysta z niego młodzież szkolna, członkowie UKS Ostrowiec oraz mieszkańcy Ostrowca. Otrzymana kwota wsparcia wyniesie 19 900 zł, natomiast całość inwestycji będzie kosztowała 39 854,40 zł. Nazwa zadania: "Boisko dla każdego - przywrócenie funkcjonalności miniboiska we wsi Ostrowiec".

Rekordowa ilość lokalnych samorządów Pomorza Zachodniego skorzysta w 2020 roku ze wsparcia Urzędu Marszałkowskiego przeznaczonego na modernizację infrastruktury sportowej w regionie. Pomoc finansowa trafi do 88 zachodniopomorskich gmin i powiatów,

które pozyskane fundusze przeznaczą na remonty m.in. hal sportowych, sal gimnastycznych, stadionów czy basenów.

Wnioski o dofinansowanie inwestycji składano do końca lutego 2020 roku, o fundusze aplikowały samo-

rządy gminne lub powiatowe z naszego województwa. Maksymalne wsparcie wynosi do 50% wartości kosztów inwestycji, lecz nie więcej jednak niż 20 tys. zł. Dotacja musi być wykorzystana do końca grudnia br. „Program pomocy finanso-

wej dla jednostek samorządu terytorialnego na poprawę i modernizację infrastruktury sportowej” to przedsięwzięcie realizowane w latach 2002, 2005-2008 oraz ponownie od 2014 roku, po zakończeniu programu „Moje Boisko-Orlik 2012”.

Maseczkowa rzeczywistość

Sołtys Karwic Beata Hetmańska przekazuje mieszkańcom maseczki.

Maseczki dostarczali też pracownicy malechowskiego urzędu.

Wszyscy mieszkańcy naszej gminy wyposażeni zostali w maseczki ochronne wielokrotnego użytku. Dzięki wielkiej pracy sołtysów, radnych, wolontariuszy oraz dzięki uprzejmości właścicieli sklepów udało nam się rozdysponować 3,5 tysiąca maseczek. Wcześniej - w pierwszej turze - przekazaliśmy 2 tysiące sztuk.

Należy przypomnieć, że w połowie kwietnia w pierwszej kolejności wręczono 1,5 tysiąca maseczek naszym seniorom, czyli osobom powyżej 65 roku życia. Ilość maseczek przekazana każdej rodzinie zależna była

od złożonej deklaracji gospodarowania odpadami komunalnymi (liczba osób w gospodarstwie domowym, za którą uiszczana jest opłata za odpady). Bardzo dziękujemy osobom zaangażowanym w akcję przekazywania maseczek. Podziękowania należą się wszystkim, którzy wzięli udział w szyciu maseczek, a bezinteresownie spotykały się liczne grupy i podmioty: sołectwa, placówki wsparcia dziennego, koła gospodyń wiejskich, przedstawiciele OSP, kluby seniora. Wiele osób pomagało w zaciszu swoich domów, za co gorąco dziękujemy.

Adaptery do masek ochronnych

Wójt Radosław Nowakowski przekazał 21 sztuk adapterów naszym służbom medycznym. Adaptery, drukowane przez informatyków Dominika Wroscha i Dariusza Bartosa z Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Malechowie,

przekazano przez malechowski samorząd ratownikom medycznym, którzy działają na pierwszej linii walki z koronawirusem. Te niepozorne przedmioty ratują medyków, umożliwiając stosowanie wymiennych filtrów.

Wsparcie dla medyków

W ramach akcji wspierania personelu medycznego w walce z koronawirusem, Wójt Gminy Malechowo - Radosław Nowakowski zakupił dwie nowe drukarki 3D firmy Prusa.

Urządzenia te pozwoliły na zwiększenie mocy produkcyjnej przyłbic ochronnych oraz innych akcesoriów niezbędnych do ochrony zdrowia osób, które codziennie

narażają swoje bezpieczeństwo i życie, pomagając wszystkim, którzy potrzebują leczenia.

Zdobycie tego typu drukarek w obecnej sytuacji było nie lada wyzwaniem, gdyż są one wykorzystywane w podobnych celach w całym kraju, a najbliższy termin proponowany przez producenta na dostarczenie sprzętu, wypadał pod ko-

niec sierpnia. Jednak dzięki uporowi Dariusza Bartosa - informatyka z Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Malechowie udało się namierzyć sprzedawcę, posiadającego na stanie ostatnie sztuki, które od razu zostały zakupione.

Złożeniem i uruchomieniem tych dość skomplikowanych urządzeń zajęli się Dariusz Bartos i Dominik Wrosch,

którzy przez trzy dni śrubka po śrubce je montowali, aby mogły jak najszybciej zacząć drukować kolejne sprzęty dla medyków.

Mamy nadzieję, że działania podjęte przez Gminę Malechowo we współpracy z malechowską podstawówką przyczynią się do poprawienia bezpieczeństwa personelu medycznego, a może nawet uratują komuś życie.

Zakupimy nowoczesny ultrasonograf

W czwartek, 9 lipca br. w malechowskim Urzędzie odbyło się posiedzenie Rady Społecznej Zakładu Opieki Zdrowotnej w Malechowie. Głównym celem było przyjęcie uchwały w sprawie zakupu przez ZOZ urządzenie medyczne do ultrasonografii.

Gmina Malechowo przekazała na ten cel dotację w wysokości 25 tysięcy zł. Zakupiony ultrasonograf będzie wykorzystywany przede wszystkim w gabinecie ginekologicznym. Aparat ten, dzięki swojemu wyposażeniu będzie umożliwiał badanie m.in.: małych narządów, układu mięśniowo - szkieletowe-

go, piersi, jamy brzusznej, a także przeprowadzenie badań urologicznych i pediatrycznych. Będzie to

jedno z najnowocześniejszych tego typu urządzeń w naszym powiecie. Wartość zakupionego

sprzętu wynosi 100 tysięcy zł, 75 tysięcy to środki wypracowane przez malechowski Ośrodek Zdrowia.

3 dekady samorządności okiem uczniów naszej gminy

SP Niemica - 2009 - Spotkanie z malechowskimi policjantami

Gimnazjum w Malechowie - 2016 V Memoriał biegowy

SP Malechowo - 1994 - Dzień Dziecka ostatni w starej szkole

2002- Rozpoczęcie roku szkolnego

SP Lejkowo - Występ klasy ósmej - 1993

SP Ostrowiec - Pożegnanie klasy VIII - 1997 VI 18

W ramach XXX-lecia malechowskiego samorządu przypominamy, jak zmieniały się placówki oświatowe naszej gminy.

Szkoła Podstawowa im. Noblistów Polskich w Niemicy wychowała setki uczniów. Funkcję dyrektora Szkoły Podstawowej w Niemicy pełnili: Halina Fikus, Weronika Bochno. Obecnie dyrektorem placówki jest Iwona Nowak - Gancarz.

Piękne wydarzenia zapisały na kartach historii naszej gminy uczniowie szkoły w Lejkowie.

Funkcję dyrektora Szkoły Podstawowej w Lejkowie pełnili: Aleksander Raziuk, Krystyna Nieradka, Izabella Karlińska-Ćwięka, Tadeusz Buczkowski. Od 11 maja 2016 r. dyrektorem placówki

jest Mirosława Turczyn.

Na przestrzeni lat bardzo zmieniała się Szkoła Podstawowa w Ostrowcu.

Funkcję dyrektora SP Ostrowiec pełnili: Halina Krauze, Zdzisław Załuski, Marek Jarosz. Dyrektorem Zespołu Szkół im. Mikołaja Kopernika w Ostrowcu jest obecnie Barbara Chylewska. Dyrektorem Przedszkola w Ostrowcu była Halina Margielewska.

W Malechowie do 1994 r. funkcjonowała podstawówka w budynku tzw. starej szkoły (naprzeciwko malechowskiego urzędu), następnie szkołę przeniesiono do nowego kompleksu z zapleczem sportowym, był też niekrótka epizod gimnazjum, a teraz działa tu Zespół Szkolno - Przedszkolny.

Funkcjonowanie placówki i

sukcesy jej uczniów to bardzo bogata historia, poniżej publikujemy tylko jej drobny wycinek.

Funkcję dyrektora placówki na przestrzeni lat pełnili: Alicja Rogala (Szkoła Podstawowa w Malechowie - likwidacja 2003), Dariusz Bartos. Gimnazjum w Malechowie: Alicja Rogala, Piotr Chylarecki. Przedszkole w Malechowie: Wiesława Starnawska, Lidia Macal, Wiesława Bartos.

W 2019 r. (po wcześniejszym wygaszeniu Gimnazjum) powstał w Malechowie Zespół Szkolno - Przedszkolny. Dyrektorem placówki jest Piotr Chylarecki.

Nasze wspomnienia i fotografie dotyczą lat 1990-2020, od kiedy to funkcjonuje malechowski samorząd.

SP Lejkowo - 2017 Dzień dziecka Lejkowo

Przedszkolaki z Ostrowca 2001

SP Malechowo - 1995 - Dyskoteka szkolna w nowej szkole

30 lat minęło... Wspominam

Dzień Kombatanta 24.02.2001

2003 - Dzień Nauczyciela

Dzień Pracownika Socjalnego XI 1992

2012 - Folkowe śpiewanie

W maju tego roku malechowski samorząd świętuje swoje 30-lecie. Na przestrzeni trzech dekad doszło do znaczących zmian w jego funkcjonowaniu, zmieniła się gmina Malechowo i jej mieszkańcy. W pierwszej kadencji Rada Gminy Malechowo składała się z 20 radnych, w latach 1994-2002 zmniejszono jej liczebność do 18 osób, a od 2006 roku gminę reprezentuje 15 radnych i tak jest do dziś.

Funkcję wójta najdłużej sprawował Jan Szlufik w latach: 1990-1994, 1994-1997 (odwołany w 1998 r.), następnie w kadencji: 2002-2006, 2006-2010, 2010-2014. W latach 1998 - 2002 r. wójtem był śp. Adam Muszyński, a od 2014 gospodarzem Gminy Malechowo jest Radosław Nowakowski, który przygodę z malechowskim samorządem rozpoczął w 2007 r., gdzie do 2014 r. sprawował funkcję sekretarza gminy. Funkcję sekretarza Gminy Malechowo piastowali: Ryszard Grzeszczuk, Roman Margielewski, Maciej Berlicki, Radosław Nowakowski, Halina Skaza (obecnie). Skarbnikiem przez niemal trzy kadencje była śp. Stanisława Ogłóża, po niej śp. Krystyna Jakimiec, następnie Iлона Buczek i od 2008 r. obecna skarbnik Sylwia Piechota.

W skład Gminy Malechowo

wchodzi obecnie 27 sołectw, a ich liczba zmieniała się na przestrzeni lat, jednymi z najmłodszych są: Żegocino (powstało w 2006 r. po odłączeniu od Święcianowa) oraz Sęczkowo (powstało w 2010 po oderwaniu od Karwic). W 2018 r. rozpoczęła się VIII kadencja samorządu...

Sołtysiem, który najdłużej sprawował tę zaszczytną i wymagającą funkcję w Gminie Malechowo był Stanisław Chruszcz - w Malechówku sołtysował od 6 kadencji.

Niestety przygodę tę prze-rwała nagle śmierć.. Dużym zaufaniem darzą mieszkańcy Lasek obecną radną i sołtys - Joannę Grycko, która sołtysem jest od 5 kadencji, czyli od powstania tego sołectwa w 2002 r. Czterokrotnie na sołtysa wybierano: Barbarę Miksza (Paprotki), Teresę Petruk (Przystawy), Krystynę Nieradka (Sulechowo), Eugeniusza Hamplewskiego (Podgórci), Reginę Łysko (Drzeńsko).

Na Przewodniczącą Rady Gminy wybierano: Ludwika Goleniowskiego (dwie kadencje), Ewę Kozera, Henryka Kowalczyka (dwie kadencje), Jolantę Kieres (dwie kadencje) i Wiesława Rosińskiego (obecnie).

W Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Malechowie funkcję kierownika od początku funkcjonowania

Trzy dekady samorządów

samorządu pełniła i sprawuje do dziś Zdzisława Kubiak, a jak wiadomo GOPS rozrósł się i odpowiada za o wiele więcej zadań niż na początku jego funkcjonowania.

Kierownikiem malechowskiego ZOZ-u na początku był: Waldemar Szymański, następnie Ekspedyt Wieliczko, Marek Stachowicz, dziś dyrektorem Zakładu Opieki Zdrowotnej w Malechowie jest Krzysztof Perzyński.

Do 1998 r. gmina Malechowo należała do województwa koszalińskiego, a od 1 stycznia 1999 r. weszła w skład województwa zachodniopomorskiego i powiatu sławieńskiego. Do 2002 r. organem wykonawczym był zarząd gminy na czele z wójtem wybieranym przez radę gminy. Od 2002 r. organem wykonawczym w gminie jest jednoosobowo wójt, wybierany przez mieszkańców gminy w wyborach bezpośrednich.

30 lat to okres, w którym zmieniła się nasza rzeczywistość, zmienił się malechowski urząd i samorząd. Zmieniały się rządy, wprowadzano nowe reformy, a dziś gmina jest jednostką, która realizuje cały szereg zadań własnych i

Dzień Sołtysa 2020

zleconych. Niech to 30-lecie będzie przyczynkiem do wspomnień i sięgnięcia pamięcią do minionych lat... A jest co wspominać.

zleconych. Niech to 30-lecie będzie przyczynkiem do wspomnień i sięgnięcia pamięcią do minionych lat... A jest co wspominać.

Sesja Rady Gminy 2003

Prace nad Strategią Rozwoju Gminy Malechowo XII 1999

2013 - ostatnia sesja VI kadencji

Gminne ćwiczenia obrony cywilnej 1997

Orkiestra z Malechowa w Wadowicach 2010

Kiedy kilkadziesiąt lat temu zmienił się ustrój w Polsce, rozpoczęto przebudowę kraju, a wraz z wprowadzaniem zmian powstały samorządy terytorialne. XXX-lecie samorządów to nie tylko przemodelowanie

struktur państwowych, ale przede wszystkim danie szansy ludziom, aby realnie wpływali na swoje najbliższe otoczenia, aby decyzje były podejmowane lokalnie, a nie z odległej stolicy. Dzięki temu samorządy mogą odpo-

wiadać na potrzeby swoich mieszkańców. Przedstawiamy listę radnych gminy Malechowo oraz sołtysów poszczególnych wsi, którzy przez lata starali się uczynić naszą małą ojczyznę lepszą.

RADNI GMINY MALECHOWO

L.p.	Kadencja							
	I 1990-1994	II 1994-1998	III 1998-2002	IV 2002-2006	V 2006-2010	VI 2010-2014	VII 2014-2018	VIII 2018-2023
1.	Śp. Andrzejewska Krystyna	Śp. Choina Szczepan	Cejnóg Henryk	Dęga Krzysztof	Gawarecka-Harat Gabriela	Augustynowicz Arkadiusz	Hamplewski Eugeniusz	Chruszcz Monika
2.	Bliszcz Jerzy	Śp. Czupryniak Jan	Śp. Dau Wojciech	Hencel Tadeusz	Śp. Grzesik Janusz	Babirecki Piotr	Jarotek Renata	Grycko Joanna
3.	Dymarczyk Zdzisław	Dymarczyk Zdzisław	Galek Czesław	Śp. Jędruszczak Wincenty	Hapak Marek	Dobies Józef	Kieres Jolanta	Hamplewski Eugeniusz
4.	Galek Czesław	Galek Czesław	Groński Andrzej	Kowalczyk Henryk	Idec Jan	Gostyński Henryk	Kołodziej Karolina	Hetmańska Beata
5.	Goleniowski Ludwik	Gancarz Mirosław	Hencel Tadeusz	Kozioł Roman	Kowalczyk Henryk	Góral Grzegorz	Krawczyk Antoni	Jarotek Krzysztof
6.	Śp. Jędruszczak Wincenty	Goleniowski Ludwik	Jędrzejewski Franciszek	Lichota Andrzej	Kruk Janusz	Hamplewski Eugeniusz	Madaliński Marek	Jarotek Renata
7.	Kołodziej Józef	Śp. Jędruszczak Wincenty	Śp. Kobylski Jan	Madaliński Marek	Kieres Jolanta	Idec Jan	Krystyna Nieradka	Kępska Lila
8.	Kirdzik Grzegorz	Kozera Ewa	Kołodziej Józef	Michno Joanna	Krawczyk Antoni	Kieres Jolanta	Nieradka Mariusz	Nieradka Krystyna
9.	Korotusz Adam	Kołodziej Józef	Kozera Ewa	Michalski Zbigniew	Lichota Andrzej	Kowalkowska Irena	Rosiński Wiesław	Rosiński Wiesław
10.	Krawczyk Leszek	Krzemieński Andrzej	Machaj Ryszard	Sikora Marian	Michalski Zbigniew	Lewczuk Agnieszka	Sawicka Joanna	Wawrzyniak Anna
11.	Mazurkiewicz Dariusz	Machaj Ryszard	Śp. Muszyński Adam	Śp. Stasiuk Edward	Madaliński Marek	Maj Barbara	Senger Urszula	Wesołowski Władysław
12.	Śp. Muszyński Adam	Śp. Muszyński Adam	Siwek Krystyna	Śp. Struzik Edward	Siwek Anna	Mariusz Małysz	Siwek Anna	Wiącek Maciej
13.	Śp. Najman Andrzej	Procka Halina	Szwed Piotr	Szpadrowski Zbigniew	Sikora Marian	Senger Urszula	Skołysz Mirosław	Wiącek Mateusz
14.	Rekowski Jerzy	Rekowski Jerzy	Śp. Świdzki Janusz	Tomczyk Beata	Śp. Edward Struzik	Siwek Anna	Wiącek Anetta	Zajac Paweł
15.	Szokało Włodzimierz	Szczepański Bogdan	Tomankiewicz Tadeusz	Żylińska Elżbieta	Szpadrowski Zbigniew	Śp. Struzik Edward	Zajac Paweł	Zosiuk Małgorzata
16.	Szczepański Bogdan	Szokało Włodzimierz	Zajac Dariusz					
17.	Wiącek Józef	Wiącek Józef	Śp. Żurad Halina					
18.	Zachciał Mirosław	Śp. Zajac Marian	Żylińska Elżbieta					
19.	Śp. Zajac Marian							
20.	Zwolińska Alicja							

Spotkanie z sołtysami - 2012 r.

WYKAZ SOŁTYSÓW KADENCJI SAMORZĄDU GMINNEGO

Lp.	Solectwa	1990 – 1994	1994-1998	1998-2002	2002-2006	2006-2010	2010-2014	2014-2018	2018-2023
1	Pękanino	Franciszek Jędrzejewski	Franciszek Jędrzejewski	Bogumił Żurowski	Bogumił Żurowski	Waldemar Karabin	Waldemar Karabin	Anna Żurowska/ Władysław Wesołowski	Władysław Wesołowski
2	Paprotki	Śp. Stanisław Poniński	Czesław Gajewski	Czesław Gajewski	Tomasz Miksza	Barbara Miksza	Barbara Miksza	Barbara Miksza	Barbara Miksza
3	Przystawy	Śp. Jan Gryciuk	Agnieszka Lewczuk	Teresa Petruk	Teresa Petruk	Józef Kołodziej	Teresa Petruk	Teresa Petruk	Marcin Dzienis
4	Gorzycza	Henryk Szczepanowicz	Marek Kruczyński	Śp. Elżbieta Komorowska	Śp. Józef Choduń	Zbigniew Iwaniec	Zbigniew Iwaniec	Zbigniew Iwaniec	Mateusz Wiącek
5	Grabowo	Jerzy Bliszczyk	Jerzy Bliszczyk	Jerzy Bliszczyk	Marian Sałbut	Marian Sałbut	Monika Biłanicz	Monika Biłanicz/ Adam Chruszcz	Adam Chruszcz
6	Malechówko	Śp. Stanisław Chruszcz	Śp. Stanisław Chruszcz	Śp. Stanisław Chruszcz	Śp. Stanisław Chruszcz	Władysław Chruszcz	Edyta Wesłowska / Marlena Kania	Śp. Stanisław Chruszcz	Śp. Stanisław Chruszcz
7	Malechowo	Rozalia Rosiak	Krzysztof Wiącek	Jan Idec	Jan Idec	Jan Idec	Maciej Wiącek	Maciej Wiącek	Maciej Wiącek
8	Sulechowo	Śp. Alojzy Banach	Ryszard Krótki	Ryszard Krótki	Krystyna Nieradka	Krystyna Nieradka	Krystyna Nieradka	Mirosława Cicha	Krystyna Nieradka
9	Zielenica	Antonina Strzelecka	Antonina Strzelecka	Antonina Strzelecka	Grażyna Kazimierska	Grażyna Kazimierska	Włodzimierz Roman	Ryszard Kowalski	Ryszard Kowalski
10	Święcianowo	Kazimierz Kaszyński	Czesław Mielcarek	Zofia Kraska	Mariusz Sobolewski	Bożena Kaszyńska	Bożena Kaszyńska	Henryk Gostyński	Robert Kryściak
11	Paprotki	Śp. Bogumił Rybicki	Alfreda Choina	Czesław Grądzki	Śp. Stanisław Rybicki	Śp. Stanisław Rybicki	Justyna Mazur	Justyna Mazur / Sławomir Kasper	Sławomir Kasper
12	Bartolino	Ryszard Okurowski	Jan Wójcik	Halina Kozioł	Jan Wójcik	Tadeusz Perek	Wioletta Kozioł	Wioletta Kozioł	Katarzyna Kozioł
13	Kosierzewo	Józef Wieczorek	Józef Wieczorek	Józef Wieczorek	Jolanta Kieres	Jolanta Seniuk	Sylwia Bartosik	Adrian Bryda	Adrian Bryda
14	Niemica	Jan Herdzik	Danuta Roszczyk	Śp. Edward Struzik	Śp. Edward Struzik	Śp. Edward Struzik	Andrzej Maj	Agata Zawadzka	Agata Zawadzka
15	Karwice	Śp. Ryszard Makowski	Śp. Ryszard Makowski	Śp. Ryszard Makowski	Antoni Krawczuk	Antoni Krawczuk	Tomasz Paszkowski	Beata Hetmańska	Beata Hetmańska
16	Darskowo	Śp. Antoni Świąder	Zbigniew Gawin	Zbigniew Gawin	Kazimiera Piątek	Janusz Świdorski	Janusz Świdorski	Edyta Gawin	Edyta Gawin
17	Białęcino	Antoni Prill	Śp. Roman Połędziewski	Teresa Grochala	Teresa Grochala	Marek Kobylski	Marcin Ossowski	Anna Bober	Róża Speisser
18	Podgórk	Stanisław Majchrowski	Stanisław Majchrowski	Paweł Figura	Marek Hapak	Eugeniusz Hamplewski	Eugeniusz Hamplewski	Eugeniusz Hamplewski	Eugeniusz Hamplewski
19	Ostrowiec	Danuta Surmacz	Danuta Surmacz	Dominika Brzózka	Dominika Brzózka	Dominika Brzózka	Marek Jarosz	Krzysztof Jarotek	Krzysztof Jarotek
20	Lejkowo	Śp. Franciszek Lass	Marek Madaliński	Marek Madaliński	Marek Madaliński	Elżbieta Łyczko	Elżbieta Łyczko	Dorota Szymacha	Dorota Szymacha
21	Borkowo	Stanisław Kiniorski	Stanisław Kiniorski	Stanisław Kiniorski	Zygmunt Grodnicki	Emilia Zachciał	Emilia Zachciał	Emilia Zachciał / Renata Bilińska	Renata Bilińska
22	Drzeńsko	Włodzimierz Szokało	Mariusz Kowalski	Regina Łysko	Regina Łysko	Regina Łysko	Katarzyna Podpłońska	Katarzyna Podpłońska/ Regina Łysko	Regina Łysko
23	Kusice	-	-	-	Urszula Krzak	Urszula Krzak	Mariusz Strzelecki	Andrzej Robakowski	Urszula Cholewa
24	Sulechówko	-	-	-	Tadeusz Kubicki	Elżbieta Woźna	Wojciech Filipiak	Monika Chruszcz	Krzysztof Dąbrowski
25	Laski	-	-	-	Joanna Gorzeń	Joanna Gorzeń	Joanna Grycko	Joanna Grycko	Joanna Grycko
26	Żegocino	-	-	-	-	Marzena Jarzębińska	Paweł Zajęc	Piotr Zajęc	Piotr Zajęc
27	Sęczkowo	-	-	-	-	-	Monika Lichosyt	Monika Lichosyt	Marta Dzienis - Piesyk

Urząd Gminy Malechowo

76-142 Malechowo

Malechowo 22A

tel. 94 31 40 576

e-mail:@malechowo.pl

Szanowni mieszkańcy!

W związku z nowelizacją ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadzone zostały zmiany w gospodarowaniu odpadami komunalnymi, powstającymi w gospodarstwach domowych.

Najistotniejszą z nich jest obowiązek segregacji odpadów, który zobowiązuje wszystkich mieszkańców deklarujących dotychczas zbieranie odpadów w sposób nieselektywny do zmiany i przejścia na zbiórkę se-

gregowaną.

Należy zauważyć, że znaczący wzrost cen paliwa, energii, płacy minimalnej oraz konieczność osiągnięcia coraz wyższych poziomów recyklingu powoduje, że przedsiębiorcy profesjonalnie zajmujący się odbiorem i zagospodarowaniem odpadów systematycznie podnoszą swoje ceny.

Wynika to również z podwyższenia

opłaty marszałkowskiej, która ciągle rośnie.

W roku 2013 wynosiła 115,41 zł, a w roku bieżącym stawka ta wynosi 170 zł, ale już w 2020 r. osiągnie poziom 270 zł za składowanie 1 tony odpadów (obwieszczenie ministra środowiska z dnia 30 sierpnia 2019 r. w sprawie wysokości stawek opłat za korzystanie ze środowiska na rok 2020 - M.P.2019 poz. 866).

Dodatkowe czynniki wpływające na

wzrost cen to skrócenie czasu zynowania odpadów, wzrost kosztów z odbioru odpadów na RIP (Instalacja Przetwarzania Komunalnych), a także wzrost ilości wyładowanych odpadów.

Zgodnie z przepisami o zagospodarowaniu odpadów wykorzystane wylądowania kosztów tego systemu.

Gmina Malechowo

Bartolino, Grabowo, Pięćmiechowo, Przystawy, Sulechowo, UniedrożynOdbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	1, 15, 29	21	21	7, 21	
sierpień	12, 26	18	4, 18	4, 18	
wrzesień	23	15		1, 15, 29	
październik	21	13	13	13, 27	
listopad	18	10		10	7
grudzień	16	8	8	8	

Gmina Malechowo

Borkowo, Darskowo, Kukułczyn, Laski, Lejkowo, Lejkówko, Sulechówko, Witosław, ZielenicaOdbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	6, 20	21	21	7, 21	
sierpień	3, 17, 31	18	4, 18	4, 18	
wrzesień	28	15		1, 15, 29	
październik	26	13	13	13, 27	
listopad	23	10		10	7
grudzień	19	8	8	8	

Gmina Malechowo

GorzyczaOdbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	13, 27	21	21	7, 21	
sierpień	10, 24	18	4, 18	4, 18	
wrzesień	21	15		1, 15, 29	
październik	19	13	13	13, 27	
listopad	16	10		10	7
grudzień	14	8	8	8	

Gmina Malechowo

Białęcino, Kosierzewo, Nowy Żytnik, Ostrowiec, Paproty, Podgórci, ŻegocinoOdbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	8, 22	28	28	7, 21	
sierpień	5, 19	25		4, 18	
wrzesień	16	22	22	1, 15, 29	
październik	14	20		13, 27	
listopad	12	17	17	10	7
grudzień	9	15		8	

Gmina Malechowo

Drzeńsko, Świącianowo, Wodzisław, ZalesieOdbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	6, 20	28	28	7, 21	
sierpień	3, 17, 31	25		4, 18	
wrzesień	28	22	22	1, 15, 29	
październik	26	20		13, 27	
listopad	23	17	17	10	7
grudzień	19	15		8	

Gmina Malechowo

Karw, Karwice, Karwiczki, Malechowo, Malechówko, Miłomyśl, SęczkowoOdbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	13, 27	7	7	7, 21	
sierpień	10, 24	4		4, 18	
wrzesień	21	1, 29	1, 29	1, 15, 29	
październik	19	27		13, 27	
listopad	16	24	24	10	7
grudzień	14	21		8	

enie okresu maga-
w z 3 lat do 1 roku,
zagospodarowania
OK (Regionalna
arzania Odpadów
także sukcesywny
tworzonych odpa-
ami opłaty za go-
adami mogą być
cznie na pokrycie
mu.

Samorządy nie mogą zarabiać na odbiorze odpadów, ale również nie mogą do tego systemu dopłacać.

System musi się bilansować, a to oznacza, że jego koszty nie mogą być wyższe od pobieranej opłaty, w przeciwnym przypadku powstaje deficyt, który pokrywany jest innymi źródłami dochodów.

Należy zaznaczyć, że Gmina jest jedynie organizatorem gminnego sys-

temu zbiórki odpadów komunalnych. System ten musi zapewnić odbiór wszystkich rodzajów odpadów i w tym celu gmina dokonuje regularnej analizy aktualnego stanu gospodarki odpadami, potrzeb mieszkańców w tym zakresie, ilości powstających odpadów, stanu infrastruktury, kosztów funkcjonowania systemu.

Realizując swój ustawowy obowiązek, gmina dokonuje wyboru - w drodze przetargu - przedsiębiorstwa bądź

przedsiębiorstw, które na jej zlecenie będą zajmowały się odbiorem odpadów od mieszkańców i wówczas, na podstawie wyłonionej oferty, planuje system opłat, który pokryje koszty organizacji usług w zakresie gospodarowania odpadami.

Wzrost opłat za gospodarowanie odpadami to obecnie problem wielu gmin w Polsce. Dynamiczne zmiany przepisów narzucają konieczność, z którą każdy musi się zmierzyć.

Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Spółka z o.o.

ul. Komunalna 5
75-724 Koszalin
tel. 94 348 44 22, 26

E-mail:

selektywne@pgkkoszalin.pl

zmieszane@pgkkoszalin.pl

budowlane@pgkkoszalin.pl

www.pgkkoszalin.pl

Gmina Malechowo

Kusice, Kusiczki, Niemica

Odbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	1, 15, 29	7	7	7, 21	
sierpień	12, 26	4		4, 18	
wrzesień	23	1, 29	1, 29	1, 15, 29	
październik	21	27		13, 27	
listopad	18	24	24	10	7
grudzień	16	21		8	

Gmina Malechowo

Kawno

Odbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	14, 28	21	21	7, 21	
sierpień	11, 25	18	4, 18	4, 18	
wrzesień	22	15		1, 15, 29	
październik	20	13	13	13, 27	
listopad	17	10		10	7
grudzień	29	8	8	8	

Gmina Malechowo

Pękanino

Odbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	14, 28	7	7	7, 21	
sierpień	11, 25	4		4, 18	
wrzesień	22	1, 29	1, 29	1, 15, 29	
październik	20	27		13, 27	
listopad	17	24	24	10	7
grudzień	29	21		8	

Odbiór odpadów budowlanych w godzinach 11⁰⁰ - 15⁰⁰ według wykazu:

3.11.2020 r. - Gorzyca,
10.11.2020 r. - Paproty,

17.11.2020 r. - Świącianowo,
24.11.2020 r. - Sulechowo.

PSZOK - Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych: znajduje się w Niemicy przy stacji paliw TOMSOL

Punkt jest otwarty w czwartki w godz 13.00 - 17.00 oraz w pierwszą sobotę miesiąca 8.00 - 12.00

Dodatkową ilość worków można pobrać w Urzędzie Gminy Malechowo.

Pojemniki na odpady komunalne zmieszane można wydzierżawić od PGK. Osoby zainteresowane proszone są o kontakt z numerem 508 373 460.

Szanowni mieszkańcy Gminy Malechowo

Od 1 stycznia 2020r. zmieniły się przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Zgodnie z tą ustawą właściciele nieruchomości

MUSZĄ SEGREGOWAĆ ŚMIECI.

Obowiązujące stawki za odpady komunalne na terenie Gminy Malechowo:

- miesięczna stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi w sposób selektywny - 16,00 zł za każdego mieszkańca zamieszkującego daną nieruchomość,

- miesięczna stawka opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi - jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny - 40,00 zł za każdego mieszkańca zamieszkującego daną nieruchomość.

Przypominamy:

- odpady budowlane oddajemy do Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych w w miejscowości Niemica (działka nr 256/9) gm. Malechowo (przy stacji paliw Tomsol Sp. z o.o.),

- ubrania i buty to odpady komunalne. Wystawiamy je przy odbiorze gabarytów,

Jeżeli mamy wątpliwości, co gdzie wrzucać możemy skorzystać z opisów na workach!

Reklamacje:

Niewłaściwe świadczenie usług przez przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości zgłaszane jest w formie pisemnej z podaniem imienia i nazwiska oraz adresu nieruchomości. Zgłoszenia prosimy kierować do Urzędu Gminy Malechowo, Malechowo 22A.

W celu usprawnienia procesu zgłaszania reklamacji preferujemy dokonanie zgłoszeń za pomocą poczty elektronicznej: odpady@malechowo.pl lub telefonicznie: 94 31 40 576.

Zgłoszenie powinno być dokonane niezwłocznie od zaistnienia zdarzenia polegającego na niewłaściwym świadczeniu usług przez przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne. Powinno zawierać opis i datę niewłaściwego zachowania (działania lub zaniechania) przedsiębiorcy odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości; w miarę możliwości do zgłoszenia należy dołączyć dowody (np. zdjęcia, oświadczenia innych świadków zdarzenia) potwierdzające niewłaściwe świadczenie usług przez przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości.

Gmina Malechowo - miejscowości trudno dostępne:

Białęcinek, Drzeńsko 1, Karwiczki 5, Kawno 2A, Krzekoszewo, Paprotki, Pałac w Żegocinie, Świącianowo 15, 16, 17, Przystawy 28

Odbiór odpadów od godziny 6³⁰ według podanego poniżej harmonogramu:

2020	odpady zmieszane	plastik i szkło	papier	bio	gabaryty
lipiec	7, 21	21	21	7, 21	
sierpień	4, 18	18	4, 18	4, 18	
wrzesień	15	15		1, 15, 29	
październik	13	13	13	13, 27	
listopad	10	10		10	7
grudzień	8	8	8	8	

Urodziny najstarszych mieszkańców gminy

Tradycją naszego urzędu jest to, że wójt odwiedza mieszkańców naszej gminy - Jubilatów, którym dane było dożyć sędziwego wieku - 90, 95, 100 urodzin. Spotkania te są dla nas źródłem wielu miłych chwil, często pełnych wzruszeń.

Uczestniczą w nich Jubilaci, ich małżonkowie, rodziny, dzieci, wnuki. To czas serdecznych życzeń, możliwość wręczenia listu pamiątkowego i upominków. W minionym okresie, po wydaniu pierwszego numeru Kwartalnika, ze względu na wybuch epi-

demii koronawirusa, spotkania z Jubilatami przełożyliśmy na późniejszy termin - wszystko to w trosce o ich zdrowie. Publikujemy zdjęcia z wizyt przedstawicieli urzędu u naszych sędziwych seniorów i zgodnie z obietnicą wracamy z cyklem historii mieszkańców naszej gminy - Jubilatów, którzy tworzyli społeczność lokalną zaraz po zakończeniu II wojny światowej. Osoby te miały niejednokrotnie znaczący wpływ na budowanie relacji międzyludzkich, budowanie tożsamości wśród ludzi, którzy

musieli zacząć życie na nowo na „ziemiach odzyskanych”. Dziś ci świadkowie wielu ważnych i przełomowych w naszej historii wydarzeń, często trudnych i tragicznych, są prawdziwą skarbnicą wiedzy. Jest to o tyle ważne, że dzięki ich barwnym relacjom i wspomnieniom, ludzie młodszy, którzy nie zaznali głodu i wojny, mogą dowiedzieć się wiele na temat minionych lat...

Przed Państwem niezwykle historie osób, których losy mogłyby być doskonałym materiałem na scenariusz filmowy...

Historia 95-letniej Anny Matejek z Pękanina

Mieszkanca naszej gminy - Pani Anna Matejek 6 czerwca br. świętowała swoje 95-te urodziny. Dziś przybliżamy Jej barwną historię. Anna Matejek, z domu Dubowik urodziła się w miejscowości Zosino (gmina Słoboda, powiat Postawy, województwo wileńskie). Jej rodzice: Ludwik i Olimpia byli właścicielami małego gospodarstwa rolnego. Mała Ania miała 2 braci i 2 siostry: Stanisław (ur. 1920 r.), Maria (ur. 1922 r.), Jadwiga (ur. 1932 r.), Witold (ur. 1934 r.). Dziś nie żyje już nikt z rodzeństwa Pani Anny.

Bohaterka naszego artykułu z sentymentem wspomina szkołę, do której chodziła, zbudowaną - jak to ona ujęła - przez marszałka Piłsudskiego. Skończyła siedem klas, potem wybuchła II wojna światowa. Pani Ania mieszkała w małej wsi, w której gospodarzyło sześciu dużych gospodarzy, a swoje dzieciństwo wspomina ciepło, choć dzieci miały mnóstwo obowiązków i pomagały na roli. Jej zadaniem było najczęściej wypasanie bydła.

Wybuch wojny był dla rodziny Dubowików dużym szokiem. Do 1942 r. na tym terenie przebywały oddziały radzieckie, potem pojawili się Niemcy. Brata Pani Anny zabrano do służby czynnej, służył 400 km od Moskwy. „Niemcy organizowali łapanki w nocy, mama wyciągała duże deski i chowaliśmy się z rodzeństwem pod podłogą. Długo nie zasnęłam spokojnie w nocy” - mówi Pani Ania. „Ruscy natomiast wylapywali młodych ludzi do partyzantki” - dodaje.

Gdy na te tereny dotarli Niemcy, zaczęły się ostre walki. Partyzantka rosyjska uciekała do lasu, a Niemcy zaczęli ostrzeliwać ich z armat. Zapłonęło kilka stodół. Żołnierze niemieccy spędzili wszystkich mieszkańców wsi do jednego ogrodu, zaciągnęli starych i młodych w jedno miejsce.

Wszyscy ludzie, w tym Pani Ania zaczęli się modlić... spodziewali się rozstrzelania. Szczęśliwie nadjechał niemiecki kapitan, który gdy zobaczył, że we wsi jest dużo młodych osób zakazał radykalnych rozwiązań i wydał rozkaz postania młodych na

roboty pod front (w okolicy Mołodeczna), by budować linie kolejowe. Anna Dubowik - owszem - pojawiła się następnego dnia w miejscu pracy, ale udało się jej uciec z grupą kilku młodych osób. Przeszła ok. 30 km, a towarzyszyła jej starsza kobieta, obie unikały tłumów, bo wiedziały, że to może przyciągnąć uwagę Niemców, którzy stacjonowali w niemal każdej wiosce. Życzliwy leśniczy - Polak przeprowadził je przez mokradła, tak że dotarły do pobliskiego miasteczka Wolkowato, czyli sąsiedniej parafii. Dzień po niej do domu powróciły jej dwie siostry.

W 1945 r. skończyła się wojna, a na terenach wileńskich pojawiło się wojsko rosyjskie. Znow wprowadzono tu rządy sowiecków, w szkole języka rosyjskiego uczyła starsza pani - takie wspomnienie zakończenia wojny ma Pani Ania. Zaczęły się wywózki na Sybir i to właśnie było głównym powodem wyjazdu pięciorga rodzeństwa i ich matki Olimpii na tzw. ziemie odzyskane. Ojciec Ludwik zmarł ok. 1942 r., najprawdopodobniej z powodu owrzodzenia żołądka.

Dubowikowie wynajęli furmanki i do Postaw (czyli miejsca, skąd ruszył pociąg), zabrali dobytek swojego życia - konia, kury i królika, o czym z uśmiechem wspomina Pani Anna. Ich trasa wiodła do Wilna, następnie do Grodna, a po około 2 tygodniach rodzina dotarła do stacji kolejowej w Sławnie. To tu 21-latką dowiedziała się, że na te tereny dotarła także jej siostrzenka.

12 maja 1946 r. zaczyna się historia Anny Dubowik w Pękaninie, to tu dotarła pieszo, odebrała dokumenty z gminy w Siecieminiu. Na początku przydzielono im małe gospodarstwo w Kawnie, w którym mieszkały same Niemki. Nie spodobało im się jednak, więc na własną rękę poszukały domu. I tak trafiły do ok. 12-hektarowego gospodarstwa w dole wsi.

„Całe życie myśleliśmy, że wrócimy do domu; baliśmy się, że tu na „zachodzie” przyjdą Niemcy i wszystko nam zabiorą. Nowy dom długo nie był naprawdę nasz.” - mówi Anna Matejek. Nikt z bliskich naszej bohaterki nie pojechał w rodzinne strony,

folwark Zosino na Białorusi został spalony i nie było do czego wracać. Dziś na mapie nie ma już tej wsi. W 1953 r. Anna Dubowik poślubiła swojego męża Eugeniusza w kościele w Siecieminiu. Zaczęli wspólnie prowadzić małe, czterohektarowe gospodarstwo rolne, dokupować inwentarz i maszyny. Rok po ślubie pojawił się najstarszy syn Mirosław, następnie urodził się Jarosław (ur. 1957 r. - nie żyje), jedyna córka Elżbieta (ur. 1959 r.), bliźniaki Ryszard i Roman (1962 r.) oraz Waldemar (ur. 1968 r.). Praca na gospodarce do łatwych nie należała, wychowanie szóstki dzieci, w tym pięciu synów - było nie lada wyzwaniem. „Nigdy nie narzekałam. Całe życie przeleciało mi bardzo szybko” - mówi nasza Jubilatka.

W 2001 r. zmarł mąż Pani Anny - Eugeniusz. Odtąd mieszka z córką Elżbietą i zięciem Franciszkiem w dużym domu, który wraz z mężem kupiła w 1968 r. „To moje miejsce na ziemi i czuję się tu bardzo dobrze” - relacjonuje dziarska 95-latką. Pani Ania urodziła sześciorgo dzieci - pięciu synów i jedną córkę (w tym bliźniaków). Jej dumą jest 9 wnuków i 11 prawnuków.

Bohaterka naszego artykułu jest bardzo ciepłą i pozytywną postacią. Nie narzeka i nie użala się na swoim losie, choć jak wiadomo boryka się z różnymi problemami zdrowotnymi. Bardzo lubi żyć, robi na drutach piękne swetry, skarpety, przerabia też ubrania. I co jeszcze bardziej niesamowite - w czasie pandemii szła maseczki dla swoich bliskich!!! Anna Matejek nie rozpacza, jak mówi - swoje cierpienie ofiaruje Bogu. Bardzo lubi oglądać telewizję, śledzi bieżące wydarzenia, ogląda wiadomości. „Jest przy tym bardzo zdyscyplinowana, uważa na dietę” - dodaje córka Elżbieta.

Zarządza pozytywną energią i niejedną z nas mógłby pozazdrościć Jej podejścia do życia... „Zapraszam na pogaduchy częściej” - kończy nasze spotkanie.

Pani Aniu! Jeszcze raz życzymy Pani wszystkiego, co najlepsze, dobrego zdrowia, łask bożych, spokojnych dni w otoczeniu najbliższych.

Historia Pana Stanisława Struzika, 90-lątka z Niemicy

Stanisław Struzik urodził się 18 czerwca 1930 r. we Wronsku, gmina Widawa, powiat Łask, województwo łódzkie. Rodzice bohatera naszego artykułu - Stanisław i Józefa (z domu Nawrot) byli robotnikami. Mieli „skrawek ziemi, ze trzy morgi”. By dorobić chodzili do pracy do majątku. Staszek wychowywał się z trzema braćmi: Józefem (ur. 1919 r.), Janem (1924 r.) i Antonim (1934 r.). Jego dzieciństwo to bez troska, śmiech i zabawy. W 1937 r. Stanisław Struzik zasiadł w ławie szkolnej i usłyszał pierwszy dzwonek. Wybuch II wojny światowej uniemożliwił dalszą edukację.

Początek jednego z największych konfliktów zbrojnych w historii ludzkości zapisał się w pamięci małego Stasia jako bombardowanie Wielunia i nalot czeskich samolotów na okolicę. Przeprawa przez Wartę i zdobycie Rychłocina przez Niemców, po ciężkich walkach, miało miejsce 3 września 1939 r. Rodzice chłopców wyjeżdżali podczas II wojny światowej do Niemiec do pracy, w kraju przebywali w czasie zimy.

W 1943 r. ojca Pana Stanisława - urodzonego w 1896 r. - wzięto do Oświęcimia, o jego numerze obozowym nasz bohater mówi ze wzruszeniem, a był to 0119014. W latach dwudziestych minionego stulecia Senior Stanisław Struzik służył w Legionach Piłsudskiego i walczył z Bolszewikami. Za walki dostał od państwa polskiego 18 morgów ziemi koło Szepetówki. Osiemnastu mężczyzn z okolicy, którzy byli członkami Batalionów Chłopskich, trafiło do największego obozu zagłady. Tylko sześciu z nich przeżyło piekło Oświęcimia, zginęło tam dwóch szwagrow ojca Pana Stanisława.

„Najpierw fryzjer, ogolenie na lyso, ubranie w pasiaki, potem ciężka praca dzień i noc. Nieważne było, że rano wykopywano dół, wieczorem go zakopywano. Zero racjonalności w postępowaniu, ważne by upodlić ludzi. Do obozu wprowadzali ludzi orkiestra” - taką relację ojca pamięta Pan Stanisław. „Po powrocie z obozu Tata był cieniem człowieka - ważył 30 kg”.

Najstarszy brat Józef podczas wojny pracował w majątku w Niemcezech. Pozostali Struzikowie wraz z matką dorabiali w majątku we Wronskiej. Jan

zajmował się końmi jako formal. Stanisław na początku pracował od godziny 12 w południe, potem już cały dzień. (Należy pamiętać, że mówimy o dziesięcioletnim chłopcu!) Wraz z innymi kolegami zajmował się 120 krowami, czyścili je i paśli na łące.

W 1945 r., po upadku Niemców ojciec Stanisława trafił z Oświęcimia do obozu w Dachau. Do Wronskiej powrócił w czasie żniw. To, że przeżył dramat Oświęcimia to zapewne spłot wielu szczęśliwych wydarzeń - dobrej znajomości języka niemieckiego, sprytu i łutu szczęścia. W tym czasie rodzina nie miała żadnych kontaktów z ojcem, mogła jedynie wysłać paczkę z żywnością, aczkolwiek jej zawartość musiała być dokładnie określona w języku niemieckim.

W 1946 rok to czas, w którym Stanisław Struzik przyjął sakrament Pierwszej Komunii Świętej - w wieku 16 lat. Uczęszczał też wtedy do trzeciej klasy szkoły podstawowej. W następnym roku - na skutek odezwy dotyczącej zasiedlania tzw. ziem odzyskanych, Struzikowie postanowili wyjechać z rodzinnych stron. Trafili do Sławna, a stamtąd do Niemicy, osiedlili się w domu pod numerem 18. Na Pomorze Zachodnie przyjechała sześcioposobowa rodzina, z łódzkiego zabrali ze sobą konia, jałówkę, kozę i króliki.

Odtąd siedemnastoletni Staszek pomagał rodzicom w uprawie pięciohektarowego gospodarstwa. Jego pasją stała się w tym czasie gra na trąbce, założył kapelę, wieczory i sobotnie popołudnia spędzał grając na weselach. W 1950 r. poszedł do wojska na warszawskiej Cytadeli, następnie odbył sześciotygodniowy kurs w Olszynie i przeszedł do cywila.

Po powrocie, rozpoczął pracę w gminie w Siecieminiu jako instruktor ochrony roślin. Następnie zajmował się rozdyponowaniem czasopism do szkół, aż wreszcie dostał przeniesienie służbowe do urzędu pocztowego.

Muzyczna przygoda z kapelą pozwoliła na poznanie miłości Pana Stanisława. Na jednej z zabaw w oko wpadła mu jego przyszła żona Genowefa (z domu Białkowska) lub też on jej, tu małżonkowie spierają się z uśmiechem. Para spotkała się na wiosnę 1966 r., pobrali

się 16 lipca w Niemicy, mszę ślubną koncelebrował ks. Malicki.

Pani Genowefa z mężem Stanisławem wychowali: Ryszarda (ur. 1960 r.), Lillę (ur. 1961 r.) i Jagodę (ur. 1966) oraz sześciorgo wspólnych dzieci: Małgorzata (ur. 1968 r.), Iwona (ur. 1969 r.), Andrzej (ur. 1971 r.), Barbara (ur. 1973 r.), Dorota (ur. 1976 r.), Paweł (ur. 1979 r.).

Państwo Struzikowie całe życie prowadzili 14-hektarowe gospodarstwo rolne. Pan Stanisław dodatkowo dorabiał grając na zabawach wiejskich.

„Uwielbiałem to życie. Po pracy, ogoliłem się, wsiadałem na motor, trąbka pod ramię i na zabawę” - kwituje nasz Jubilat. Z uśmiechem wspomina muzykowanie w Staniewicach, Sławnie i Warszawie.

W latach 1972-1990 r. Pan Stanisław pracował w Zakładach Techniki Próżniowej w Koszalinie w ochronie przemysłu, gdzie był dowódcą warty. Potem przeszedł na zasłużoną emeryturę.

Pan Stanisław doczekał się 23 wnuków oraz 12 prawnuków, jego dumą jest rodzina. Jest szczególnie dumny z tego, że wszystkie dzieci utrzymują ze sobą kontakt i wzajemnie się szanują. Ten elegancki i dziarski Pan wieciez spokojnie życie u boku żony Genowefy w Niemicy. Przy życiu trzyma go praca, wciąż jeździ traktorem, robi drzewo w lesie (!) i każdego dnia ma coś do zrobienia. Wspólnie z żoną prowadzi ogród warzywny i ogród kwiatowy. „W sumie rodzice obrabiają trzy ogródki” - dodaje ich córka Dorota. Pan Stasiu to mężczyzna z klasą, którego charakteryzuje duże poczucie humoru. Nieustannie się śmieje. „Lepiej iść przez życie z uśmiechem” - mówi.

Do wywiadu Pan Stanisław jest przygotowany idealnie, bardzo lubi opowiadać o minionych latach oraz o tym jak serdecznie wobec siebie byli kiedyś ludzie, mimo trudnych, często tragicznych przeżyć, których byli świadkami...

Zapytany o szczegóły z życia rodziny Struzików, odpowiada „Chwileczkę, zerknę do IPN-u”, sięga pod połę marynarki i wyciąga skrętnie przygotowane notatki, puszczając z uśmiechem oczko.

„Kiedyś to było wesołe życie” - kończy naszą rozmowę.

to wspaniały moment na wspomnienia...

Stanisław Filipiak z Pękanina urodził się 26 marca 1930 r. w miejscowości o nazwie Mała Wieś (gmina Konopnica, powiat Wieluń, województwo łódzkie). Rodzice Antonina i Józef zajmowali się małym gospodarstwem. Sytuacja rodzinna była trudna, dlatego też ojciec zdecydował się na wyjazd do Francji w celach zarobkowych. Miało to miejsce w 1935 r. Wtedy nikt nie spodziewał się, że ponownie rodzina spotka się z ojcem po 10 latach...

Stanisław urodził się jako pierwszy z rodzeństwa, następnie: Maria (ur. 1932 r.), Józef (ur. 1934), Wiesława (urodziła się po wojnie w 1949 r. w Pękaninie). Mały Stasiu musiał bardzo szybko wyrosnąć. W związku z wyjazdem ojca za granicę, to najstarszy syn pomagał we wszystkich obowiązkach mamie i to on był gospodarzem. Jego wspomnienie dzieciństwa to nie beztraska i

zabawy. Od małego bardzo ciężko pracował... Wytchnieniem i odskocznią od wysiłku fizycznego było łowienie ryb nad Wartą. Dzięki temu można było też podreperować domowy budżet. Bohater naszego artykułu pasł cielaki, zajmował się wszystkimi pracami gospodarczymi, bez problemu przechodził przez rzekę Wartę i prowadził przez nią mamę, omijał neuralgiczne miejsca, wiedział gdzie w rzece są niebezpieczne prądy.

Rodzina Filipiaków przeżyła pożar w Małej Wsi, spalił się ich budynek mieszkalny. „Zmuszeni byliśmy spać na łące” - wspomina roztrzęsiony Pan Stanisław. Jak się później okaże, nie będzie to ostatni pożar w życiu tej rodziny. Stanisław Filipiak ukończył pierwszą klasę czteroklasowej szkoły podstawowej w Małej Wsi. Gdy wybuchła II

Historia Stanisława Filipiaka, 90-letniego mieszkańca Pękanina

wojna światowa, mały Staszek musiał szybko wyrosnąć. Wieluń w historii Polski zapisał się jako pierwsze miasto zaatakowane przez Niemców. Odtąd rodzinie Filipiaków ciągle towarzyszył niepokój i głód. Wieczorami światła w domu były zawsze pogaszone. Niemcy pozabierali ludziom pola, należało dostarczać im kontyngenty. Pan Stanisław ze łzami w oczach wspomina wszechobecną biedę panującą w ich okolicy. „Zmuszony byłem kraść buraki cukrowe, ścierałymi je i robiłymi z nich placki” - mówi.

Gdy w 1945 r. wiadomo było, że Niemcy chylią się ku upadkowi, przydarzyła się okazja do „kradzieży” krowy. Żołnierze niemieccy uciekali w popołudnie, a okoliczna ludność powypuszczała bydło z obór, w ten sposób Filipiakowie stali się właścicielami krowy, którą Pan Stanisław odpowiednio „wychował”. Obrabiał nią pole, rodzina spała z nią w domu. Takie były warunki, a ona była żywicielką rodziny...

Ojciec Stanisława - Józef wrócił z Francji do domu rodzinnego w 1945 r. Gdy zobaczył przerażającą sytuację panującą w kraju i niewyobrażalną biedę, stwierdził stanowczo, że na pewno tu dłużej nie zostanie. Wybrał się z wujkiem Pana Stanisława na „zachód” i po rozeznaniu sytuacji, przyjechał do Małej Wsi pod rodzinę.

W ten sposób Filipiakowie trafili do Niemcy. Stanisław pomagał rodzicom w pracy na gospodarce. Jego pasją i sposobem na relaks była muzyka. Jako kawaler grał w czteroosobowej kapeli na bębnie, a jego dobrym kolegą był Stanisław Struzik (którego historię również publikujemy). Panowie byli swojego czasu sąsiadami w Niemcy i wspólnie muzykowali.

Życie Naszego Jubilata wypełnione było ciężką pracą, ale odtąd znajdował też czas na granie na weselach. „Bardzo ciężko pracowałem, ale wiejskie potanówki były doskonałą formą zabawy dla młodych osób” - mówi. Ludzie byli bardziej życzliwi, pogodni, chcieli się ze sobą spotykać i rozmawiać. Jego wspomnienie z przeszłości to niedzielne popołudnia, kiedy to mieszkańcy gromadzili się w sali wiejskiej i tańczyli do późnego wieczora.

Pan Stanisław podjął pierwszą pracę w melioracji, firma, w której pracował miała siedzibę w Biesowicach, a on z racji charakteru wykonywanych zadań, często był w terenie. W wieku 21 lat powołany został do wojska. Po powrocie dalej grywał na zabawach. W Niemcy rodzina Filipiaków znów musiała stawić czoła pożarowi. Na szczęście nikt nie ucierpiał.

Teresę Snoczną Stanisław poznał na weselu kuzyna. „Od razu zaiskrzyło”

- z nieukrywaniem uśmiechem zgodnie mówią małżonkowie. Młodzi spotykali się kilkakrotnie, za jakiś czas - w 1954 r. los pozwolił im się bawić razem na innym weselu w Niemcy. Ich ślub miał miejsce 13 lutego 1955 r. w Sieciemnie. Świeżo poślubieni małżonkowie zamieszkali w domu rodzinnym Teresy w Pękaninie.

Państwo Filipiak doczekali się ośmiu dzieci, kolejno na świat przychodziły: Elżbieta (ur. 1956 r.), Małgorzata (ur. 1957 r.), Magdalena (ur. 1959 r.), Dorota (ur. 1961 r.), Bożena (ur. 1963 r.), Alicja (ur. 1965 r.), Iwona (ur. 1967 r.). W 1971 r. urodził się - ostatni z rodzeństwa - wymarzony syn Wojciech.

W 1957 r. rodzina wyprowadziła się do Darłowa, gdzie Pan Stanisław pracował w budowlance. Tu urodziła się czwórka dzieci, w tym czasie Stanisław Filipiak zrobił papiery czeladnicze na zduna.

Do Pękanina Filipiakowie wrócili, gdy rodzice Pani Teresy zdali im gospodarstwo, odtąd małżeństwo zajmowało się także uprawą ziemi i hodowlą zwierząt. Pan Stanisław musiał zarobić na osemkę dzieci, miał zajęcie od rana do nocy - jako budowlaniec w późniejszym czasie pracował w Wiekwie, dorabiał też jako zdun i prowadził z żoną gospodarstwo. W pracę na roli zaangażowana była cała rodzina.

Choć nie było lekko, wspomnienie

przeszłości wywołuje w Panu Stanisławie uśmiech. „Naszym największym szczęściem są dzieci, które wychowaliśmy na dobrych ludzi, odwiedzają nas, wspierają” - mówią Państwo Filipiak. Jest też ogromnie dumny z żony, kobiety statecznej, która bardzo dbała o dzieci i o spokój w rodzinie.

Pan Stanisław na emeryturę przeszedł w latach 90-tych. Mieszka z żoną Teresą i córką Iwoną, które troskliwie się nim opiekują. Dwa lata temu odbył podróż sentymentalną w rodzinne strony, która kosztowała go dużo wysiłku, ale przyniosła też spokój i ukojenie. W tym samym roku małżeństwo przeżyło kolejny pożar - był on skutkiem wybuchu butli gazowej. Państwo Filipiak cudem przeżyli i po okresie wzmoczonej rekonwalescencji, wrócili do zdrowia, choć bliźni pozostało do dziś. „Kolejny raz opatrzność czuwała” - mówi nasz Jubilat. W tym roku Teresa i Stanisław obchodzą żelazną rocznicę ślubu, tj. 65-tą, co było bardzo radosnym wydarzeniem dla całej rodziny.

Dumą Pana Stanisława są jego wnuki (siedemnaścioro) oraz prawnuki (siedmiu). Największą wartością dla tego przemiłego seniora jest rodzina. Jak mówi „rodzina to podstawa”. Mimo problemów zdrowotnych, każdego dnia dziękuję za wsparcie żony i za to, że nadal są razem...

Historia Pani Wandy Jarugi, 103-letniej mieszkanki Zalesia

3 maja mieszkanka naszej gminy obchodziła 103 urodziny. Ciężko pewnie uwierzyć w to niejednemu z nas... Dożyć tak pięknego wieku, przeżyć dwie wojny światowe, być świadkiem ważnych wydarzeń historycznych i politycznych, a teraz funkcjonować w obliczu pandemii...

Pani Wandzie Jaruga z Zalesia, która może pochwalić się doskonałą kondycją i pamięcią, pozazdrościć można jednego - pozytywnego nastawienia do życia. Na pytanie o to jak minęło jej życie, odpowiada krótko: „Bardzo szybko”.

Pani Wanda z domu Radzikowska, córka Jana i Marii, urodziła się 3 maja 1917 r. w Górowie (dawna gmina Grzybowica, powiat Włodzimierz, województwo wołyńskie). Mała Wanda wychowała się na wsi, rodzice prowadzili gospodarstwo. Nigdy nie nudziła się wśród ośmiorga rodzeństwa - czterech braci i czterech siostr (Jadwiga, Aniela, Władysław, Regina, Czesław, Florian, Mieczysław, Danuta). Bohaterka naszego artykułu z sentymentem wspomina dzieciństwo. Ukończyła cztery klasy

szkoły podstawowej w Górowie, po lekcjach pomagała w pracach gospodarskich. Pani Wanda poznała swojego męża - Ignacego na zabawie tanecznej. Po kilku miesiącach znajomości - w roku 1935 Wanda i Ignacy pobrali się w kościele w Zabłocicach. Przed wybuchem II wojny światowej urodziło im się dwóch synów: Tadeusz i Jerzy.

Rok 1943 to wydarzenie, które na zawsze zmieniło życie Pani Wandy. Pewnego lipcowego dnia Górow został zaatakowany przez oddziały UPA. Teś Wandy zaalarmował rodzinę o tym, że zbliżają się Ukraińcy w pobliskiej wsi, mordując polskie rodziny. Jej mąż powiedział tylko: „Uciekamy”. Pani Wanda ze łzami w oczach wspomina, że chwyciła za rękę niespełna czteroletniego syna, przy piersi tuliła czteromiesięczną niemowlę i zdążyła zabrać ze sobą jedynie wiadro z chlebem dla dzieci. Z dała od domu, spędzili w zbożu 3 dni, ukrywając się przed banderowcami. Tej tragicznej nocy Pani Wanda straciła rodziców, teściów, siostrę Danutę i Anielę. Później okazało się, że zabito także ukrywającego się w

zaroślach jej brata Floriana.

Tak wydarzenia dotyczące rzezi Polaków na Wołyniu przedstawiono w raporcie Armii Krajowej: „11 lipca 1943 r. - wieś Górow, [...] jedna z pierwszych kolonii od Bugu, otoczona przez 70 wsi ukraińskich. Ogólny stan ludności 530 ludzi, w tym 480 Polaków, w ciągu godziny banda licząca około 100 ludzi opanowała 160 gospodarstw. Spośród 480 Polaków ocalało około 70 osób, reszta została wymordowana, domy spalone”. Górow w nocy został otoczony przez upowców i Ukraińców z okolicznych wsi: m.in. Iwanicz, Bielicz, Myszkowa. Każdy dom był atakowany przez grupy ukraińskich nacjonalistów, wśród których tylko mała część była uzbrojona w broń palną. Do wnętrza domów wrzucano granaty, mordowano siekierami, widłami i innymi ostrymi narzędziami. Lżej ranni, którzy zdolali uciec, kierowali się do sąsiedniego powiatu sokalskiego. Po południu okoliczni chłopcy ukraińscy przystąpili do rabunku inwentarza żywego i wszelakiego dobra. Po napadzie wieś została spalona. Po tych straszliwych

przeżyciach, rodzina Jarugów dostała się do Sokala. Później często zmieniali miejsce zamieszkania, po prostu uciekając. Byli m.in. we: Lwowie, Wilnie, Wrocławiu. Pani Wanda została sama z dziećmi, jej mąż został wcielony do armii, po czym trafił na roboty do niemieckiego bauera. Młodej kobiecie w opiece nad dwójką synów pomagali: brat Mieczysław i siostra Regina, podczas gdy ona dorabiała w szpitalu.

Na tzw. ziemie odzyskane rodzina Jarugów trafiła do Łętowa, mieli tu gospodarstwo, pracowali dla spółdzielni. Na Pomorzu, po wojnie urodziła się trójka dzieci: Kazimierz (nie żyje), Henryk i Alina. W 1967 r. rodzina Jarugów przeniosła się do Janiewic. Tu bohaterka naszego artykułu dożyła emerytury, w 1999 r. zmarł jej ukochany mąż Ignacy. Pani Wanda mimo tragicznych przeżyć pozostaje uśmiechniętą osobą, która zaraża pozytywną energią. Jak sama mówi, straciła najbliższych, ale musiała być silna, miała małe dzieci, które musiała chronić. Dziś z uśmiechem świętuje 103 urodziny. Dla niej to nic nadzwyczajnego. Nasza jubilatka

kocha śpiew i śpiewa pięknie, do dziś nuci pieśni kościelne, uwielbia polskie kolędy. Talent muzyczny odziedziczyła - jak mówi - po swoim dziadku. Pani Wanda wspomina także, że bardzo lubiła uczestniczyć w pierzawkach, podczas których kobiety darły pierze, rozmawiały i umilały czas wspólnym śpiewem. Niejednokrotnie kawalerowie, chcąc zrobić kobietom psikusa, niespodziewanie wpuszczali do izby wróbla, który mieszał pierze i rozosił je w różne miejsca. Zawsze takim wieczorowi towarzyszył poczęstunek, a nieraz i tańce.

W opinii Pani Wandy, dawne czasy były zupełnie inne. Trzeba było się napracować, ale relacje międzyludzkie były dużo lepsze, ludzie sobie pomagali, szanowali się i spotykali się częściej. Co tydzień w sobotę odbywały się zabawy. „To były czasy” - mówi.

Pani Wanda jest najstarszą osobą żyjącą w gminie Malechowo. Ta nietuzinkowa, uśmiechnięta kobieta o pogodnym usposobieniu, wprost zaraża uśmiechem. Doczekała się 12 wnucząt, 22 prawnucząt oraz 7 praprawnucząt.

Mieszka z synem Henrykiem i synową, jest niezwykle samodzielna. Jej synowa relacjonuje, że teściowa chce być potrzebna, wciąż chce pomagać przy codziennych obowiązkach. Na pytanie jak się czuje odpowiada krótko i z uśmiechem: „Dobrze”. Taką jest Pani Wanda - pogodna i bardzo sympatyczna. Dowcipkuje z synem Henrykiem i zaskakuje poczuciem humoru. Jej optymizm mógłby przyćmić niejednego nastolatka. A mieszkańcy tacy jak Wanda Jaruga to prawdziwy skarb

Genowefa Rosiak, z domu Kosecka urodziła się 22 maja 1925 r. w Laskach (powiat Tuchola, gmina Śliwica). Jej rodzice Franciszek i Anastazja (z domu Megier) poznali się w Niemczech przed I wojną światową, pobrali się i tam urodziła im się pierwsza córka Helena. Obydwójce dobrze posługiwali się językiem niemieckim, jej ojciec był motorniczym.

Genowefa Kosecka wychowała się z 4 siostrami i 2 braćmi jako czwarta z rodzeństwa (Helena, Agnieszka, Zofia, Elżbieta, Henryk, Jan).

Gdy wybuchła I wojna światowa, jej ojciec został wcielony do wojska, mat-

ka Anastazja została sama z małym dzieckiem. W tym czasie było jej bardzo ciężko, bardzo narzekała na głód i dlatego postanowiła wrócić do Polski.

Odtąd historia Anastazji Koseckiej - matki pani Genowefy toczy się w Polsce. Gdy skończyła się wojna, Franciszek Kosecki wrócił do kraju. W Laskach małżonkowie prowadzili małe gospodarstwo (ok. 3 ha), Franciszek dorabiał na kolei.

Pani Genowefa swoje dzieciństwo wspomina bardzo ciepło. Wychowywała się w pięknej okolicy, otoczonej lasem. Do 14 roku życia uczęszczała ona do szkoły w Laskach.

Potem wybuchła II wojna światowa, która jest przeżyciem bardzo trudnym, ale szczęśliwie dom Koseckich położony był daleko w lesie i dzięki temu tragiczne zdarzenia wojenne były im obce. W wieku 16 lat pani Genowefa wyjechała na roboty do Niemiec (a tam od roku była już jej starsza siostra). Tylko najmłodsza córka Elżbieta została z rodzicami w domu, reszta rodzeństwa pracowała w Niemczech.

Nastoletnia Gienia do Stegen koło Stutthofu trafiła z siostrą Zosią. Tam dziewczęta pracowały w gospodarstwie, ale jak sama przyznała „za bardzo rozbrajały” i gospodarz zwolnił je. Po tym, Genowefa Kosecka znalazła pracę u rzeźnika w Luckenwalde, gdzie była gosposią i zajmowała się domem. Jak wspomina pani Genowefa bardzo tęskniła za mamą, dostała przepustkę na odwiedziny w domu, ale zamiast po 1 dniu - wróciła po 3. Znow znalazła się w biurze pracy. Pracę dostała w gospodarstwie, pomagała w kuchni i sprzątała, ale miała wyjątkowo niewdzięczną szefową. Uciekla stamtąd, gdy tylko

Historia 95-letniej Genowefy Rosiak z Sulechowa

nadarzyła się okazja. W tym czasie stale bombardowano Gdańsk, pewna kobieta zapytała ją czy nie chciałaby pracować u starszego małżeństwa w lesie. Zgodziła się bez zastanawiania. Odtąd gotowała, sprzątała, chodziła ze sparaliżowaną Niemką na spacer. Tu doskonale podszkoliła język niemiecki.

Gdy wiadomym było, że Niemcy chylią się ku upadkowi i zbliżał się front, razem z innymi młodymi ludźmi zdecydowali się na powrót do kraju. Mijali zrezygnowanych, pełnych smutku żołnierzy niemieckich... Wyruszyli do Elbląga prowadzeni przez żołdatów, tam wszystko było zalane i zniszczone, musieli brodzić w wodzie. Jedli zeschnięty chleb, który moczyli w pobliskim rowie. „Nikt nie wie, co to głód, jeśli tego nie doświadczy” - podsumowuje swoje wspomnienia nasza Jubilatka. Z Elbląga wyruszyli do Olsztyna, a następnie wagonami bydłocymi podróżowali do Grudziądza, a stamtąd pociągiem osobowym do domu. Na Wiśle most został zburzony, ale radzieccy

żołnierze zbudowali prowizoryczny - drewniany. Pani Genowefa była pewna, że tej przeprawy nie przeżyje. Powołutku jednak pociąg ruszył. Po przesiadce w Bydgoszczy, dojechała do stacji rozdzielczej w Laskowicach, a stąd było już kilka kroków do jej rodzinnego domu w Laskach.

Po powrocie do domu dwudziestolatka była już gotowa do rozpoczęcia pracy w Gdańsku. W dniu wyjazdu, listonosz wręczył jej list od jej siostry Agnieszki, która prosiła ją o przyjazd do Sulechowa i pomoc w gospodarstwie. Właśnie dlatego pani Genowefa zrezygnowała z pracy w Gdańsku. W ten sposób trafiła do Sulechowa, gdzie pomagała siostrze na roli. Tu poznała męża Czesława Rosiaka. Po ślubie zamieszkali poza wioską - na kolonii w Sulechowie. Tu urodzili im się dzieci: Zbigniew (ur. 1951 r.), Irena (ur. 1952), Eugeniusz (ur. 1956), Marek (ur. 1960), Krzysztof (ur. 1964).

Państwo Rosiak prowadzili gospodarstwo rolne, które później strawił pożar. Na nowo musieli się dorabiać,

objęli nieruchomością po starym kołchozie, sukcesywnie dokupowali sprzęt. Dzięki temu zbudowali na nowo piękne gospodarstwo. Kryzys przyszedł znów, gdy inwentarz zaatakowała przyszczyca. Mimo to, pracowite małżeństwo dobrze radziło sobie na gospodarce, a pomagały im w tym dzieci.

Lata 80-te to trudny czas dla rodziny Rosiaków. W tym okresie zmarło dwóch synów pani Genowefy, a w 1985 r. jej mąż. W 1993 r. zmarł jej trzeci syn, odtąd mieszkała z synową i wnukiem.

Genowefa Rosiak doczekała się 6 wnuczków (1 nie żyje), 7 prawnuków oraz 3 praprawnuków. Wcześniej mieszkała u córki w Sulechowie, następnie przebywała u syna w Białogardzie, który zmarł w 2018 r. Od dwóch lat znów pozostaje pod opieką córki w Sulechowie. Jest bardzo energiczna i sympatyczna osobą, o ponadprzeciętnej pamięci. Zaskakuje detalami z przeszłości i bardzo lubi dyskutować. Spotkanie z taką osobą to czysta przyjemność, za co bardzo dziękujemy.

Konkurs fotograficzny „Selfie z książką”

Ilość zgłoszeń w konkursie fotograficznym mile zaskoczyła organizatorów, czyli Gminną Bibliotekę Publiczną w Malechowie. Poziom był wysoki i wyrównany, a wybór tych najlepszych bardzo trudny. Jednak jak w każdym konkursie należało podjąć decyzję.

Oto zwycięzcy:

I miejsce: Eliza Seweryn,

II miejsce: Lidia Kamiennik, Tomasz Kamiennik, III miejsce: Maja Karlikowska.

Wyróżnienia:

Lena Bryda, Franciszek Okurowski, Karolina Materna. Serdecznie gratulujemy i dziękujemy za zaangażowanie!

Złot w Malechowie...

Pandemia koronawirusa spowodowała, że skromniejszy niż w latach poprzednich był tegoroczny Złot Pojazdów Militarnych.

Odbył się w Malechowie, na terenie Fortu Marian. Organi-

zatorzy nie otrzymali zgody na tradycyjne miejsce czyli dąrowską „Patelnię”. Pomimo zmiany, tegoroczne spotkanie miłośników militariów też było udane. W Malechowie nie zabrakło uczestników, ich maszyn, strażników oraz dobrej zabawy.

5 lat Koła Gospodyń Wiejskich z Niemicy

Dokładnie 27 kwietnia 2015 roku zostało założone Koło Gospodyń Wiejskich w Niemicy z inicjatywy Pani sołtys Agaty Zawadz-

kiej. Niestety ze względu na pandemię koronawirusa nie było możliwości świętowania tego dnia wspólnie z wszystkimi członkami

koła w uroczystej formie, jaka planowana była od dawna. Dla KGW pod przewodnictwem Pani Ewy Giś, był

to bardzo pracowity, ale również ciekawy, pouczający, integrujący i przede wszystkim mile spędzony czas.

GaszynChallenge w naszej gminie

#GaszynChallenge - Urząd Gminy Malechowo

Idea zabawy była bardzo prosta - należy wykonać 10 pompek lub przysiadów, nagrać film i wpłacić pieniądze na rzecz chorego dziecka, a w ślad za tym nominować do zadania innych.

Inicjatorem akcji jest strażak OSP z Gaszyna, który w ten sposób uruchomił maszynę pomocy walczącej

mu z rdzeniowym zanikiem mięśni Wojtusiowi. Gaszyn Challenge pomaga teraz innym, w każdym z województw wytypowano do pomocy dziecko potrzebujące wsparcia. W efekcie pompki wykonują policjanci, strażacy, żołnierze, przedstawiciele różnych instytucji. I tu dla nikogo nie będzie zaskoczeniem, że udział w ak-

cji wzięli mieszkańcy naszej gminy, którzy jak zwykle udowodnili, że lubią pomagać i mają do siebie ogromny dystans. Pomagaliśmy dla Kajtusia z województwa zachodniopomorskiego. W internecie zaroilo się od filmików, które obrazują wysiłek fizyczny i przede wszystkim zabawę niemal każdej grupy wiekowej na-

szych mieszkańców: dzieci, młodzieży, dorosłych oraz seniorów. Dziękujemy sołectwom, klubom seniora, kołom gospodyń wiejskich, jednostkom OSP, przedsiębiorcom z terenu gminy, przedstawicielom instytucji publicznych oraz placówek oświatowych. Wielkie brawa dla Was!

Kwartalnik
Malechowski

Wydawca:
Urząd Gminy Malechowo
76 - 142 Malechowo 22A
tel. 94 318 42 13,
94 318 42 14,
94 318 40 92;
fax 94 318 43 05
Numer zamknięto 14 lipca 2020 r.
Nakład 2000 egzemplarzy